

Dedicated by Esther and Eliakim Katz in memory of Eliakim's parents, Sara and Shlomo Katz z"l

1. Prof. Yechezkel Kauffmann, Judges, pg. 268

המספר מספר את סיפורו בנעימה אירונית. מיכה מדבר כעובד אלילים פטישיסטי, "את אלהי [חול] אשר עשיתי לקחתם". הכהן מתואר כקרייריסט קל דעת. בני דן הם אנשי אגרוף פרועים וחמסנים.

The author tells his story in an ironic tone. Michah speaks like an [irrational] idolatrous fetishist, "You have taken the god I made." The kohen is described as a frivolous careerist. The people of Dan are fistfighters, lawless and thieving.

The Story (Judges Chapters 17-18, pp. 629-633)

2. Abarbanel to Judges 17:1

ואחרי זכרונם סיפר הענינים האלה, ועם היותם קודמים בזמן היו אחרונים בספר, לפי שנזכרו יחד עניני השופטים ומלחמותיהם, ואחרי השלמתם זכר עניני ישראל שקרו בימיהם שאינם מתיחסים אל האויבים ואל השופטים...

And after listing those [events] it told of these things. Even though they preceded, they are last in the book because the matters of the Judges and their wars are listed together, and after their conclusion it listed the matters of Israel, which occurred in their day, which are not about enemies or judges...

3. Talmud, Sanhedrin 103b

מפני מה לא מנו את מיכה? מפני שפתו מצויה לעוברי דרכים... בקשו מלאכי השרת לדוחפו, אמר להן הקב"ה "הניחו לו, שפתו מצויה לעוברי דרכים." ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה.

Why did they not list Michah [among those who do not enter *olam haba*]? Because his bread was available for travellers... The ministering *malachim* wished to push him, but Gd told them, "Leave him be, for his bread is available for travellers." And for this, the people of *Pilegish b'Givah* were punished.

4. Talmud, Sanhedrin 103b

"ועבר בים צרה והכה בים גלים" (זכרי' י:יא) אמר רבי יוחנן זה פסלו של מיכה.

"And *tzarah* [a rival] will pass through the sea, and strike the waves of the sea." Rabbi Yochanan said: This is Michah's idol.

5. Radak to Judges 17:4

ולא רצה מיכה להשתדל בו לעשות הפסל ומסכה, והשיבו פעם אחרת לאמו.

And Michah did not wish to make the effort to create an idol and molten form, and he returned it to his mother again.

6. Radak to Yehoshua 19:47

ומגורלם היתה לשם, אלא שלא היתה נכבשת עם שאר השבטים והם כבשוה לאחר זמן בימי פסל מיכה. ויש לפרש כי לשם לא היתה מהארץ הנחלקת לשבעה חלקים...

And Leshem was from their portion, but it was not conquered with the land of the other tribes, and they conquered it later, in the time of the idol of Michah. And one could explain that Leshem was not from the land which was divided into seven parts...

He Meant Well: איש הישר בעיניו יעשה

7. Radak to Judges 17:5

ואמרו רבותינו ז"ל כל "אלהים" האמור במיכה חול, חוץ מן אחד שהוא קדש: "כל ימי היות בית אלקים בשילה."

Our Sages said that the word "Elohim" regarding Michah is always mundane, other than one that is holy: "As long as the House of Elokim was in Shiloh."

8. Ralbag to Judges 17:3, 17:5

היו צורות שיטעו בהן האנשים אז ויחשבו שיהיה בהם כח להגיד העתידות מצד עוררם כח הדמיוני. וידמה שלזאת הסבה עשאו תחלה, לא לשם ע"ג, ויורה על זה מה שאמרה "הקדשתי הכסף לד'"... וקראו אותו "בית אלקים" לחשבו כי שכנתו תשרה שם.

These were forms with which people erred in those days, thinking they had the ability to tell the future by awakening the forces of intuition. It appears that this is why he made it at first, and not for idolatry. This is indicated by her statement, "I have dedicated the money to Gd"... And they called it "House of Gd" thinking that the Shechinah would be manifest there.

9. Prof. Yechezkel Kauffmann, Judges, pg. 268

באמונה הדתית המשתקפת כאן יש סטיות אליילות... מיכה ואמו הם יראי אלקים. הם מברכים בשם ד'. האם מקדישה סכום כסף גדול לד'. למיכה בית אלקים. הוא ממלא יד אחד מבניו להיות לו לכהן, אבל הוא שמח כשהוא מצליח להעמיד בבית אלקים שלו כהן מבית לוי, והוא בטוח שעתה ייטיב ד' לו. ולא עוד אלא שהאמונה המשתקפת כאן היא מונותיאסטית. אין זכר לעבודת אל [חול] נכר. לא נזכרו בעלים ועשתרות...

The religious faith displayed here includes an idolatrous slant... Michah and his mother revere Gd. They bless in the Name of Gd. The mother consecrates a large sum of money to Gd. Michah has a house of Gd. He gives one of his sons the role of priest, but he is happy when he succeeds in establishing in his house of Gd a kohen of the tribe of Levi, and he is confident that Gd will benefit him now. And not only this, but the faith displayed here is monotheistic. There is no mention of serving foreign gods. Baal and Astarte are not mentioned here...

10. Ralbag to Judges 17:9

והנה משך לבו של מיכה אל שיהיה לו לכהן בביתו לשאול העתידות באמצעות הפסל והתרפים...

Michah's heart was drawn to make him a kohen in his home, to inquire of the future via the statue and terafim...

11. Radak to Judges 17:13

סימן טוב הוא זה לי שנודמן לי משבט הכהנים להיות כהן לי:

It is a good sign for me, that a member of the tribe of kohanim has come to hand, to be a kohen for me.

12. Malbim to Judges 17:10-11

וילך הלוי. ספר שתחלה לא רצה להשכיר א"ע לע"א והלך ממנו: ואח"כ, ויואל הלוי. נתרצה: לשבת את האיש. ר"ל לא להיות לאב ולכהן רק לשבת בביתו איזה ימים: ויהי הנער כאחד מבניו. אוכל על שולחנו, ואח"כ ע"י שישב בבית רשע נגרר אחריו:

"And the Levi went" – It told that he did not want to hire himself out for idolatry at first, and he left. And then, "And the Levi agreed" – he was persuaded. "To stay with the man" – not to be a 'father' and kohen, just to stay in the house for some time. "And the youth was as one of his children" – eating at his table. And then, because he stayed in the house of the wicked, he was drawn after him.

13. Talmud, Bava Batra 109b-110a

אמר להן כך מקובלני מבית אבי אבא לעולם ישכיר אדם עצמו לע"ז ואל יצטרך לבריות והוא סבר לע"ז ממש ולא היא אלא ע"ז עבודה שזרה לו כדאמר ליה רב לרב כהנא נטוש נבילתא בשוקא ושקול אגרא ולא תימא גברא רבא אנא וזילא בי מילתא.

He replied to them, "This is my tradition from my grandfather: One should hire himself out to avodah zarah and not need others." He thought this meant actual avodah zarah [idolatry], but it is not so – it meant avodah [work] which is zarah [foreign] to him, as Rav told Rav Kahana, "Throw carcasses in the market and accept payment, and don't say, 'I am a great man, and this is degrading for me.'"

14. Midrash, Mechilta d'R' Yishmael, Parshat Yitro (Amalek) 1

"נכריה", ר' יהושע אומר: ארץ נכריה היתה לו ודאי. ר' אלעזר המודעי אומר, בארץ נכריה [נכר קה]... שבשעה שאמר משה ליתרו, תן לי צפורה בתך לאשה, אמר לו יתרו, קבל עליך דבר זה שאומר לך ואני נותנה לך לאשה, אמר לו מהו, אמר לו בן שיהיה לך תחלה יהיה לעבודה זרה, מכאן ואילך לשם שמים, וקבל עליו. אמר לו השבע לי, וישבע לו, שנ' "ויואל משה". אין אלה אלא לשון שבועה... לפיכך הקדים המלאך להרוג את משה...

"Foreign [land]" – Rabbi Yehoshua said: It certainly was a foreign land to him. Rabbi Elazar haModai said: It was a land of a foreign god [*nechar Kah*]... When Moshe said to Yitro, "Give me your daughter Tziporah for a wife," Yitro replied, "Accept that which I will tell you, and I will give her to you for a wife." He said, "What is it?" He said, "Your first son shall be for idolatry, and afterward for Heaven." He accepted it. Yitro said, "Swear to me," and he swore to him, as it says, "*Vayoe! Moshe*," and *alah* is an oath... Therefore, the *malach* came to kill Moshe...